

PRAGUE PROMS[®]

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL

09

17.7. – 2.8.2009

příjemný poslech
vám přeji

generální partner

**ČESKÉHO
NÁRODNÍHO
SYMFONICKÉHO
ORCHESTRU**

KLASICKÉ KONCERTY

ve Smetanově síni
Obecního domu v Praze

17. 7. pátek, 19.00

Dvořákova noc

Český národní symfonický orchestr
Libor Pešek, dirigent

19. 7. neděle, 19.00

Francouzská noc

Jan Hasenöhrl, trubka
ČNSO
Libor Pešek, dirigent

21. 7. úterý, 19.00

Silje Night

Silje Nergaard, zpěv
Silje Band
ČNSO
Kryštof Marek, dirigent

22. 7. středa, 19.00

Hollywoodská noc, part III.

ČNSO
Marcello Rota, dirigent

24. 7. pátek, 19.00

„A zrodila se hvězda...“

Paul Potts, tenor
ČNSO
Marcello Rota, dirigent

25. 7. sobota, 19.00

„Paul Potts podruhé“

26. 7. neděle, 19.00

Karibská noc

Liam Teague, steelpan
Bigband sv. Blažeje
ČNSO
Kryštof Marek, dirigent

29. 7. středa, 19.00

James Bond Night

Mary Carewe, zpěv
ČNSO
Carl Davis, dirigent

2. 8. neděle, 19.00

Vesmírná noc

ČNSO
Libor Pešek, dirigent

JAZZOVÉ A KOMORNÍ KONCERTY

17. 7. pátek, 19.00

Jazzový komorní koncert

Anežský klášter
Kvarteto Apollon
& Vítek Švec, kontrabas

18. 7. sobota, 14.00

c. a k. promenáda

Žofín Palace Garden
ČNSO
Inma Shara, dirigentka

18. 7. sobota, 21.30

Jazz Night

Žofín Garden
Randy Brecker, trubka
Eric Marienthal, saxofony
Jeff Lorber, klávesy
Jimmy Haslip, basová kytara

20. 7. pondělí, 21.30

Jazz Night

Jazz Club Reduta
Juraj Bartoš Q

27. 7. pondělí, 21.30

Jazz Night

Jazz Club Reduta
Vejvoda Trio

28. 7. úterý, 19.00

Komorní koncert

Anežský klášter
Jitka Čechová, klavír

30. 7. čtvrtek, 19.00

Komorní koncert

Mercedes Benz Forum
Bratři Ebenové

31. 7. pátek, 19.00

Noc v katedrále

Kutná Hora, Chrám sv. Barbory
Jaroslav Tůma, varhany

1. 8. sobota, 21.30

Jazz Night

Jazz Club Reduta
Jazz Efterrätt

Ticket Art

tel.: +420 222 897 333
www.ticket-art.cz

Ticketpro

tel.: +420 296 329 999
www.ticketpro.cz

Bohemia Ticket

tel.: +420 224 215 031
www.bohemiaticket.cz

ČNSO

tel.: +420 267 215 388
www.pragueproms.cz

SYNOT TIP

patron kultury

A pair of hands is shown from the wrist up, palms facing up, holding a large, glowing circular logo. The logo has a red center and a yellow outer ring. Inside the red center, the word 'SYNOTtip' is written in white, with 'tip' in a smaller, yellow font. The background is a gradient of orange and yellow, with faint geometric lines.

SYNOTtip

pomáháme předávat kulturní dědictví
příštím generacím

www.synottip.cz

**Vy požadujete
nejvyšší standard
bankovních služeb**

**My jsme bankou,
která Vám ho zaručí,
ať už jste kdekoli**

Nabízíme služby té nejvyšší kvality. Proto najdete stejně vysoký standard služeb v kterékoli pobočce Citi na celém světě.

- Široká nabídka produktů (běžné účty, spořicí účty, prestižní kreditní karty)
- Komplexní nabídka investičních produktů a služeb
- Individuální přístup osobního bankéře

Citi never sleeps™

www.citibank.cz

citibank®

Záštitu
primátora hlavního města Prahy
nad 5. ročníkem mezinárodního hudebního festivalu

Prague Proms 2009

*pořádaným
Českým národním symfonickým orchestrem s. r. o.*

ve dnech 17. července – 2. srpna 2009

přejímá

Pavel B É M
primátor

V Praze dne 10. února 2009

PRAGUE PROMS®

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL

ČESTNÉ PŘEDSTAVENSTVO FESTIVALU

2009

PREZIDENT

Libor Pešek
šéfdirigent ČNSO

ČLENOVÉ

Ing. Aleš Ondrůj
marketingový ředitel
České dráhy, a. s.

Alfonso Carillo
ředitel IT
a rozvoje strategií Telefónica

Lukáš Chlebovský
předseda dozorčí rady Oliera, a. s.

Jan Soukup
generální ředitel ECM Facility

Otakar Svoboda
kulturní redakce ČT

Ph.D. Lukáš Hurník
ředitel celoplošné
stanice ČRo 3 – Vltava

Martin Žídek
obchodní a marketingový ředitel
Marriott International

David Tomašových
výkonný ředitel Zátíší Group a. s.

PATRON

MUDr. Pavel Bém
primátor hlavního města Prahy

Kateřina Luisa Daňhelová, MBA
předsedkyně představenstva
SYNOT TIP, a. s.

Pavel Slabý
generální ředitel JCDecaux

Petr Láska
marketingový ředitel Mercedes Benz
Centrum Praha

Jan Kábrt
marketingový ředitel
JCDecaux

Karel Růžička
pianista a skladatel

Roman Řehák
správce společnosti
REI Asset Management s. r. o.

Mgr. Darek Šmerda
generální ředitel
News Outdoor CZ

Lukáš Chejn
kytarista a skladatel

Jan Hasenöhrl
generální manažer ČNSO

Dvořákova noc

Zahajovací koncert

PÁTEK 17. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Libor Pešek – dirigent

PROGRAM

Antonín Dvořák:

Polonéza z opery Rusalka

Vodník, symfonická báseň op. 107

přestávka

Antonín Dvořák:

Symfonie č. 7 d moll, op. 70

I. Allegro maestoso

II. Poco adagio

III. Scherzo

IV. Finale

Vltava
ČESKÝ ROZHLAS 3

Vedle Bedřicha Smetany patří **Antonín Dvořák** mezi zakladatele české národní hudby. Narodil se v Nelahozevsi 8. 9. 1841 do rodiny hostinského a v roce 1857 odešel do Prahy studovat na varhanické škole. O tři roky později jej zastihneme u violového pultu orchestru Prozatímního divadla. Ke zlepšení finanční situace mladého skladatele přispělo rakouské státní stipendium, které Dvořák obdržel na Brahmsovu přímluvu, a rovněž kontakt na nakladatele Simroc-

19. století – symfonii – přispěl Antonín Dvořák devíti díly. Symfonii č. 7 d moll u něj objednala Londýnská filharmonická společnost. Čtyřvěté dílo z roku 1885 má temnější atmosféru než předešlá Šestá symfonie, i když mu nechybí ani pokojné lyrické pasáže.

Libor Pešek

Šéfdirigentem orchestru byl jmenován na počátku roku 2007 a pod jeho umě-

ka, u něž vyšly první Dvořákovy kompozice. Byly to Slovanské tance, které autorovi zajistily proslulost a zakázky i za hranicemi Čech.

Rostoucí sláva umělce, který nikdy neztratil skromnost, víru a oddanost vlasti, jej dovedla až za oceán: v letech 1892–95 vedl konzervatoř v New Yorku a dal americké hudbě řadu významných impulsů. Od roku 1901 zastával tentýž post v Praze. Po Dvořákově smrti (1. 5. 1904) se česká oficiální kultura obrátila k jeho odkazu zády – světový Dvořák byl odsouzen jako konzervativní element ve vývoji moderní české hudby. Dnes už jej nikdo ospravedlňovat nemusí: jeho skladby se těší nesmírné popularitě, již se mu žádný jiný český skladatel nemůže rovnat. První čtyři symfonické básně, komponované v roce 1896 (Vodník, Polednice, Zlatý kolovrat a Holoubek), vznikly podle balad z Kytice K. J. Erbena. Podle svých slov usiloval Dvořák o vykreslení jednotlivých postav, jejich povahy a poetické atmosféry a činil tak velice sugestivně na základě charakteristických motivů a jejich transformace. Tragický Vodník je psán na rondovém principu s navracejícími se motivy titulní postavy. S Vodníkem se setkáme i v opeře Rusalka z roku 1900. Dvořák zde mistrně znázornil svět vodních tvorů v kontrastu se světem lidí. Slavnostní Polonéza z druhého dějství nás zavádí na zámecký ples, kde se osud nebohé Rusalky zpečetí. K vrcholnému žánru

leckým vedením nyní těleso navazuje na vysokou úroveň výkonů v předešlých letech. Libor Pešek je rovněž hlavním dirigentem a prezidentem festivalu Prague Proms.

V letech 1987–1997 zastával místo uměleckého ředitele a šéfdirigenta Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. V průběhu desetileté spolupráce rozšířil jeho repertoár a absolvoval řadu zahraničních turné. Hostoval několikrát na prestižním londýnském festivalu BBC Proms v Royal Albert Hall, je zván na festival ve skotském Edinburku. Narodil se v Praze, vystudoval dirigování na HAMU pod vedením V. Neumanna a V. Smetáčka. V 60. letech byla nezastupitelná činnost jím založené Komorní harmonie uvádějící soudobá díla. Působil dále jako šéfdirigent Severočeské filharmonie v Teplicích (1963–1969) a Východočeského státního komorního orchestru v Pardubicích (1970–1977).

Při příležitosti státní návštěvy britské královny Alžběty II. v České republice roku 1996 obdržel Libor Pešek řád Rytíře britského impéria. Rok poté jej prezident ČR vyznamenal medailí „Za zásluhy“ I. stupně. Ke Dvořákově má Maestro Pešek blízko: nahrál komplet jeho symfonií napůl s Českou a napůl s liverpoolskou filharmonií. V minulém roce natočil 8. a 9. symfonii s Českým národním symfonickým orchestrem.

Jazzový komorní koncert

PÁTEK 17. 7.

ANEŽSKÝ KLÁŠTER, NA FRANTIŠKU 811, PRAHA 1

19.00

Kvarteto Apollon a host **Vítek Švec** – kontrabas
Pavel Kudelásek a **Radek Křížanovský** – housle
Pavel Ciprys – viola, **Pavel Verner** – violoncello

PROGRAM

Oliver Nelson: Stolen Moments
Dizzy Gillespie: A Night in Tunisia
Miles Davis: Milestones
Horace Silver: Ecaroh
Thelonious Monk: Ruby My Dear
Mark Summer: Gettysburg
David Balakrishnan: Spider Dreams
Miles Davis: Seven Steps to Heaven

přestávka

Pat Metheny: Jaco
Chick Corea: No Mystery
David Balakrishnan:
Waterfall with Blenders
John Coltrane: Naima
Mark Summer: Julia-O
David Balakrishnan:
Little Mouse Jumps
David Balakrishnan: Skylife

Kvarteto Apollon

zahájilo koncertní činnost v roce 1993. Ve snaze přilákat širší okruh posluchačů na koncerty vážné hudby zařadilo do svého repertoáru vedle klasických děl rovněž skladby jazzové. V originálních úpravách amerického smyčcového kvarteta Turtle Island můžete slyšet skladby předních jazzových autorů a interpretů. Soubor spolupracuje též s řadou českých skladatelů, kteří kom-

Vít Švec

je absolvent pražské konzervatoře a zakládající člen Orchestru '85, pozdějšího Transjazzu (LP „Jazzmagma“). Hrál v Bigbandu Národního divadla, později v orchestru Činohry Národního divadla a ve Filmovém symfonickém orchestru. Patří k dlouholetým spolupracovníkům trumpetisty Michala Gery (LP „Fata morgana“, CD „Magomania“ a „Jazz na Hradě“). V roce 1994 spoluzakládal skupinu

ponují svá díla právě pro něj (Z. Lukáš, P. Trojan, O. Kvěch, K. Růžička, E. Viklický, V. Eckert). Kvarteto Apollon má na kontě již pět klasických a dvě jazzová CD. Mezi další úspěchy patří vítězství v mezinárodní Beethovenově soutěži, kde získal i cenu za nejlepší provedení díla L. van Beethovena, a účast ve finále mezinárodní soutěže v Düsseldorfu. Soubor vystupoval na několika prestižních festivalech, např. Bruckner Festival v Karlsruhe, Festival komorní hudby v Bolzanu, Festival Mitte Europa, Festival soudobé hudby v Bregenzu, jazzový festival v Salcburku atd. Absolvoval též turné po Anglii, Japonsku, Španělsku, Belgii, Rakousku, Turecku, Švédsku, Francii, Spojených arabských emirátech a dalších zemích.

Jazz Unity (CD „Soul Eyes“ a „My Foolish Heart“). Mimo to spolupracoval se zpěvačkou Janou Koubkovou (CD „Madona z roští“ a „Live In Jazz Club“), s Radkem Kramplem ve skupině Vibe Fantasy a mnoha dalšími seskupeními v oblasti jazzové i vážné hudby.

c. a k. promenáda

SOBOTA 18. 7.
ŽOFÍN GARDEN
14.00

Český národní symfonický orchestr
Inma Shara – dirigentka

PROGRAM

Johann Strauss ml.: Cikánský baron

Franz von Suppé: Lehká kavalérie

J. Strauss: Egyptský pochod

bratři Straussové: Hlasy jara, valčík

Julius Fučík: Starý bručoun,
komická skladba pro fagot a orchestr
/Milan Sládek – fagot/

J. Strauss: Císařský valčík

přestávka

J. Fučík: Vjezd gladiátorů, pochod

J. Strauss: Pizzicato polka

J. Strauss: Růže jihu, valčík

Joseph Lanner: Romantický valčík

J. Strauss: Anenská polka

J. Strauss:

Na krásném modrém Dunaji

Český národní symfonický orchestr

Patří v současné době mezi nejvytíženější v Evropě. Nahrávky souboru se prodávají v USA i Japonsku, úspěšná byla turné po Velké Británii, Irsku, Francii, Španělsku, Portugalsku, Japonsku a Mexiku. Český národní symfonický orchestr pod taktovkou dirigenta Marcella Roty v posledních letech doprovázel italského tenoristu Andreu Bocelliho

Inma Shara

je umělecké jméno Inmaculaty Lucie Sarachagaové, narozené ve španělském Amurriu roku 1972. Studovala konzervatoř v Bilbau a Vitorii. Jejimi mentory byli Alexander Rahbari a Sir Colin Davis, spolupracovala také se Zubinem Mehtou v Bavorské státní opeře. Ve své zemi sbírala zkušenosti u všech hlavních symfonických těles, dirigovala ČNSO, Ruský

na turné již ve 44 hlavních městech a hudebních centrech Evropy, Spojených arabských emirátů, Austrálie a Nového Zélandu. Koncertem v Bruselu 30. 1. 2009 orchestr společně zahajoval předsednictví ČR v Radě EU. Český národní symfonický orchestr byl založen v roce 1993 trumpetistou Janem Hasenöhrlem. U jeho zrodu stál legendární dirigent Zdeněk Košler, který podpořil orchestr svými uměleckými zkušenostmi a natočil s ním několik CD. V letech 1996–2006 převzal šéfdirigentskou taktovku Američan Paul Freeman, který je nyní čestným hudebním ředitelem. Pozici šéfdirigenta zastává od roku 2007 Libor Pešek.

národní orchestr a Londýnský královský orchestr. V červnu 2007 byla pozvána k zahájení festivalu Ravello, kde řídila orchestr Teatro Regio di Parma.

Jazz Night

SOBOTA 18. 7.
ŽOFÍN GARDEN
21.30

Jeff Lorber Fusion

Randy Brecker – trubka
Eric Marienthal – saxofony
Jeff Lorber – klávesy
Jimmy Haslip – basová kytara
Tony Moore – bicí

PROGRAM

Tune 88
Surreptitious
Rain Dance
Ain't Nobody Medley
Toad's Place
Night Sky
The Underground
He Had a Hat
Don't Hold Back
BC Bop
Wizard Island

Randy Brecker

Mnohostranná tvorba nositele Grammy formuje jazzovou a R&B scénu už dvě dekády. Trumpetista Randy Brecker, rodák z Filadelfie, má za sebou pestrou hudební historii. Zvuk jeho nástroje dodal lesk deskám Charlese Minguse, Bruce Springsteena, Jaca Pastoria nebo Franka Zappy.

Začínal v místních barových kapelách, v roce 1966 se přestěhoval do New

Eric Marienthal

Absolvent proslulé hudební instituce Berklee College of Music začal svou profesionální dráhu v roce 1980 s neworleanským trumpetistou Alem Hurtem. Po návratu do Los Angeles se stal členem Elektrick Bandu Chicka Coreya. Eric Marienthal hrál v pětadesáti zemích světa, doprovázel umělce, jako jsou Elton John, Barbra Streisand, Billy Joel, Stevie Wonder nebo B. B. King. Na kontě má

Randy Brecker

Yorku, kde spoluzaložil soubor Blood, Sweat and Tears. Záhy po úspěšném debutu *Child is Father to the Man* se Randy připojil ke kvintetu Horace Silvera. Další jeho aktivitou byla fúze Dreams, to už spolupracoval také s mladším bratrem Michaellem.

Z obou se stali vyhledávaní studioví hráči a v roce 1975 oficiálně založili skupinu The Brecker Brothers. Už první deska získala čtyři nominace na Grammy, dalších pět alb si vedlo podobně.

Brecker Brothers se rozpadli v roce 1982, aby se přesně deset let nato dali znovu dohromady. Jejich návrat byl triumfální: nahrávka *The Return of the Brecker Brothers* získala tři nominace na Grammy. O dva roky později získala dvě Grammy deska *Out of the Loop*, s níž bratři Breckerové projeli USA a Evropu a jako první současná jazzová skupina navštívili Čínu.

V polovině 90. let začala Randyho čím dál více lákat brazilská hudba, jejíž ohlasy najdeme na albu *Into the Sun*, za něj získal svou první cenu Grammy coby sólista.

jedenáct sólových desek, z nichž řada singlů pronikla na vysoké příčky jazzových žebříčků, a na stovkách dalších nahrávek, včetně těch pro film a televizi, se podílel. Eric je rovněž autorem učebnic jazzové hry a saxofonové techniky. Každoročně organizuje charitativní koncert na podporu lidí po těžkých úrazech hlavy.

Jeff Lorber

„Jsem otevřený inspiraci 24 hodin denně,“ říká klávesista Jeff Lorber, jehož groovy a producentskou pomoc ocenili mnozí umělci od Geralda Albrighta po Amy Winehouseovou. Už to jsou tři dekády, kdy vstoupil na scénu se svou progresivní kapelou Jeff Lorber Fusion. Na svém posledním albu *Heard That* potěšil fanoušky spojením popu, jazzu, R&B a blues. Jeff Lorber se rovněž věnuje charitě: poté, co mu byla transplantována ledvina, se stal mluvčím nadace pro polycystickou chorobu ledvin. Po nutné pauze se vrátil na pódia a je také slyšet každý týden v oblíbeném tříhodinovém rozhlasovém pořadu *Lorber's Place*.

Francouzská noc

NEDĚLE 19. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Libor Pešek – dirigent
Jan Hasenöhrl – trubka

PROGRAM

Maurice Ravel:
La Valse, choreografická báseň

Jacques Loussier:
Koncert pro trubku a orchestr
I. Allegro
II. Slow
III. Finale

přestávka

Camille Saint-Saëns:
Symfonie č. 3 c moll, op. 78 „Varhanní“

I. Adagio. Allegro moderato
II. Allegro moderato. Presto
/Aleš Bárta – varhany/

Rytmus valčíku – ale hlavně atmosféra Vídně – lákaly **Maurice Ravela** (1875 – 1937) už na počátku 20. století, kdy si umínil napsat orchestrální dílo ve formě valčíku na počest Johanna Strausse. Po první světové válce se skladatel k myšlence vrátil a využil zakázky ředitele Ruského baletu Sergeje Ďagileva. Ten sice La Valse odmítl uvést, ale skladba se stala trvalou součástí symfonického repertoáru.

si u skladatele objednala Filharmonická společnost v Londýně, je poněkud zavádějící. Varhany se uplatňují jen ve druhé a čtvrté části (skladatel tradiční čtyři věty spojil v celky po dvou) a nejsou traktovány jako koncertantní nástroj, slouží k posílení a zvukovému obohacení orchestrálního aparátu. Ten je dále rozšířen o dřevěné a žestové nástroje, mnoho bicích a dokonce čtyřruční klavír.

Autor popsal „scénář“ těmito slovy: „Vířící oblaka, skrze jejichž trhliny spatříme tančící páry. Opar se poznenáhlu vytrácí a nabízí se pohled na obrovský sál plný lidí kroužících v rytmu valčíku. Scéna se projasňuje, s fortissimem se zažehne světlo lustrů. Císařský dvůr kolem 1855.“

Pianista a skladatel **Jacques Loussier** (nar. 1934 v Angers) je známý svými jazzovými interpretacemi skladeb Johanna Sebastiana Bacha, jak je prováděl se souborem Play Bach Trio založeným roku 1959. Než se trio o dvacet let později rozpadlo, procestovalo celý svět a nahrálo desítky desek, jichž se prodalo přes 6 milionů kopií. Jacques Loussier poté vybudoval nahrávací studio v Provence, kde komponuje hudbu pro akustické i elektrofonické nástroje. Spolupracoval mimo jiné se Stingem, Eltonem Johnem, kapelami Pink Floyd a Yes.

Symfonie č. 3 **Camilla Saint-Saëns** (1835–1921) patří k nejznámějším dílům tohoto plodného skladatele. Vznikala v letech 1885–6 v Paříži. Sám autor si jí velmi cenil; dedikoval ji památce Franze Liszta – byl to právě Liszt, kdo se zasloužil o velkou popularitu svého francouzského kolegy v Německu, když v roce 1877 inicioval premiéru Saint-Saënsovy opery Samson a Dalila ve Výmaru. Přívlastek „varhanní“ u symfonie, již

Jan Hasenöhrl

Vystudoval HAMU v Praze u prof. Václava Junka. Je laureátem mezinárodních soutěží Concertino Praga a Pražské jaro. V průběhu dosavadní umělecké dráhy působil v řadě souborů a orchestrů (Filmový symfonický orchestr, Orchester opery ND, Pražský komorní orchestr, Universal Brass, Symfonický orchestr Českého rozhlasu). Od roku 1993 je prvním trumpetistou Českého národního symfonického orchestru.

Jako sólista nebo člen hudebních souborů koncertoval téměř po celé Evropě, ze zámořských zemí jmenujme Japonsko, Koreu, Dubaj, Mexiko, USA a pětici států Jižní Ameriky. K jeho nejvýznamnějším počínům patří spolupráce s English Chamber Orchestra (1998) a vystoupení v Chicago Symphony Hall v roce 1998.

Jan Hasenöhrl má na svém kontě několik sólových projektů jak pro Český rozhlas a ČT 2, tak i profilová CD s Telemannovými a Vivaldiho koncerty, desítky nahrávek komorní a symfonické hudby. Jako skutečně všestranný umělec se též věnuje žánrům méně vážným, jmenovitě swingu a jazzu (CD Brassspj, Swing Party, La Parada a Bílá muleta). Jan Hasenöhrl je zakladatelem Českého národního symfonického orchestru a generálním manažerem agentury Českého národního symfonického orchestru s. r. o.

Jazz Night

PONDĚLÍ 20. 7.

JAZZ CLUB REDUTA

21.30

Juraj Bartoš Q

Juraj Bartoš – trubka, křídlovka

Radovan Tariška – altsaxofon

Ondrej Krajňák – klávesy

Tomáš Baroš – kontrabas

Marián Ševčík – bicí

PROGRAM

Conte Candoli:

Back Home

Nat Adderley:

The Old Country

Radovan Tariška:

Blues Lee

Charlie Parker:

My Little Suede Shoes

Clark Terry:

Wes Got Rhythm

Juraj Bartoš

Trumpetista Juraj Bartoš (nar. 1967 v Bratislavě) se navzdory klasickému hudebnímu vzdělání věnuje od začátku své kariéry především jazzu. Je zakladatelem, uměleckým vedoucím, aranžérem a trumpetistou orchestru Bratislava Hot Serenaders a zakládajícím členem souborů The Quartet (1988) a Hot House Quintet (2002). Kromě aranžování hudby pro různá seskupení se též

Marián Ševčík

Juraj Bartoš

věnuje komponování (kabaret Někdo to rád horké), činnosti sidemana, studiového hráče i producenta. Komplet jeho početných aktivit dokresluje sběratelská vášeň pro vše, co se týká hudby, módy, designu či architektury meziválečných a válečných let. Souběžně s jazzovou polohou rozvíjí i koncertní činnost v oblasti klasické hudby; vystoupil jako sólista např. s orchestry Cappella Istropolitana, Komorní sólisti Bratislava, Pražský komorní orchestr, Komorní filharmonie Pardubice, Moravská filharmonie Olomouc, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín a mnoha jinými.

Ondrej Krajňák

Radovan Tariška

Tomáš Baroš

Silje Night

ÚTERÝ 21. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Silje Nergaard – zpěv
Český národní symfonický orchestr
Silje Band
Kryštof Marek – dirigent

PROGRAM

Hudba Silje Nergaard, aranže Vince Mendoza:

Based on A Thousand True Stories

Dreamers At Heart

Wayside Song

Night Road

Laura

Be Still My Heart

Come In From The Garden

Japanese Blue

The Waltz

Dance Me Love

Silje Nergaard

Talentovaná norská zpěvačka a skladatelka písní Silje Nergaard vstoupila na scénu už jako šestnáctiletá a od té doby dosáhla mnoha úspěchů: její album *Nightwatch* se vyšplhalo na první příčku žebříčků prodejnosti v Norsku, což se předtím žádnému jazzovému hudebníkovi nepodařilo. V první desítku se půl roku po vydání drží také nová deska *A Thousand True Stories*, která

program. Působí v Hudebním divadle Karlín, kde diriguje *Producenty*, *Limonádového Joea* (též kompletní aranžmá a nové písně), *Carmen* a *Čardášovou princeznu*, diriguje také koncerty hvězd na *Žofíně* a dlouhodobě spolupracuje s ČNSO jako aranžér. Jako jazzový pianista má za sebou bezpočet koncertů doma i v zahraničí a množství natočených CD.

Více informací najdete na www.krystofmarek.com

Silje Nergaard

je základem dnešního programu a v níž se Silje opět spojila s nositelem Grammy, aranžérem Vincem Mendozou. Silje se tak splnil sen pracovat s velkým orchestrem a o své písně se nyní dělí s publikem na evropském turné.

Kryštof Marek

Skladatel, aranžér a jazzový pianista se na *Prague Proms* již dvakrát představil jako dirigent. V roce 2008 vedl bigband Sv. Blažeje a o dva roky dříve bigband www.bend.cz, kde se sólistou Tony Lakatosem představil svůj autorský

Kryštof Marek

Hollywoodská noc

part III.

STŘEDA 22. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Marcello Rota – dirigent

PROGRAM

Hudba z filmů

Hudební aranže Mirko Krebs:

Love Story, Řek Zorba,

Muž a žena,

Jestli se rozzlobíme, budeme zlí,

Podraz, Exodus,

Divotvorný hrnec,

Hodný, zlý a ošklivý,

Poklad na Stříbrném jezeře,

V pravé poledne,

Pro hrst dolarů,

Sedm statečných

přestávka

Červený drak,

Sladký život (arr. Fabrizio Francia),

Shrek (arr. Blake Neely),

Gladiátor (arr. John Wasson),

Rocky (arr. Mirko Krebs),

Harry Potter

Příběh velké lásky, Love Story z roku 1970, dojíká stále nové generace diváků a zásluhu na tom má do velké míry titulní píseň. **Francis Lai** stvořil výraznou melodii, která je na hony vzdálena kýči. Z písně otextované jak v angličtině (Where Do I Begin), tak ve francouzštině (Une histoire d'amour) se stal rázem hit. Stejný skladatel je podepsán pod partiturou k dramatu Muž a žena (1966). Především na strhující rytmicke opřené o folklórní zdroje je založena sugestiv-

hudby, ale také sám hrál a tančil. **Nino Rota**, rodák z milánské rodiny hudebníků studoval na římské Konzervatoři sv. Cecílie. Díky stipendiu Curtisova institutu pobyl dva roky v USA. Napsal dlouhou řadu orchestrálních i scénických děl, nás dnes ale zajímá jeho hudba k filmům. První filmové partitury Rota zkomponoval ve 40. letech. Mezi režiséry, s nimiž spolupracoval, najdeme největší jména oné doby: Visconti, Zeffirelli, Coppola a především Federico

Marcello Rota

ní hudba **Mikise Theodorakise** k filmu Řek Zorba. Za hudbu k filmu Exodus si **Ernest Gold** odnesl v roce 1960 sošku Grammy. Mistrovství zakomponovat do scén rvaček populární hit předvedli bratři **Guido a Maurizio De Angelisovi** v komedii Jestli se rozzlobíme, budeme zlí. Populární „Dune Buggy“ je opatřeno autorstvím **Olivera Onionse** – což je jeden z mnoha pseudonymů této plodné dvojice. Broadwayský muzikál Divotvorný hrnec přenesl v roce 1968 na stříbrné plátno – i s hudbou **Burtona Laneho** – Francis Ford Coppola. Zazářil v něm známý tanečník Fred Astaire. Režisér Sergio Leone a skladatel **Ennio Morricone** byli spolužáci. Když si Leone povolal tohoto absolventa Konzervatoře sv. Cecílie v Římě k filmu Pro hrst dolarů (1964), vytvořil skladatel model pro všechny další westerny. Jedinečný výsledek spočívá v nezvyklé instrumentaci a nápaditých melodiích. Přestože Ennio Morricone složil hudbu ke čtyřem stovkám filmů nejrůznějších žánrů, jeho jméno je navždy spojeno s tzv. spaghetti westernem (např. Hodný, zlý a ošklivý, 1966). Morriconemu bývá někdy mylně připisována i notoricky známá melodie z filmu V pravé poledne (1952), ale jejím autorem je **Dmitrij Tiomkin**. Do nevelké příhrádky „legendární“ patří i film Sedm statečných (1960), jehož partitura je dílem **Elmera Bernsteina**, žáka a chráněnce Aarona Coplanda. Bernstein byl plodným autorem divadelní a scénické

Fellini, jehož byl Rota výhradním skladatelem od roku 1952. Dnes si díky hudbě Nina Roty k filmu Sladký život (1960) můžeme vybavit například scénu Anity Ekbergové a Marcella Mastroianniho ve fontáně di Trevi. Americká kinematografie 70. let je dnes zastoupena retrosnímky Podraz s hudbou **Scotta Joplina** zaranžovanou **Marvinem Hamlichem**. A že má současná filmová hudba rovněž své hrdiny, o tom nás přesvědčí působivá témata Harryho Pottera tvůrce **Johna Williamse**, jednoho z neúspěšnějších skladatelů americké historie, který hudbou doprovodil mj. sérii Hvězdné války a bez nějž se hollywoodská produkce ani dnes neobejde. Stejně úspěšný co do cen a prodejnosti alb je Němec žijící v Hollywoodu **Hans Zimmer**. Stačí zmínit tituly jako Lví král, Rain Man, Řidič slečny Daisy nebo Gladiátor. Marně bychom si však asi vybavili jméno tvůrce, který má na svědomí nádhernou a tak známou hudbu k Vinnetuovi. Byl to **Martin Böttcher**, v jehož seznamu převažují dobrodružné a detektivní příběhy německé proveniencí (např. Derrick). Do povědomí diváků určitě proniklo jméno **Johna Powella** (Shrek); autorem hudby k Rockymu je **Bill Conti**, Červeného draka oděl tóny **Danny Elfman** – ovšem dnes zazní pasáž z **Mendelssohna** Snu noci svatojanské doprovázející v Červeném drakovi scénu z koncertu a také hostinu, jejímž chodem je špatný flétnista...

„A zrodila se hvězda...“

Paul Potts poprvé v Praze

PÁTEK 24. a SOBOTA 25. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Marcello Rota – dirigent
Paul Potts – tenor

PROGRAM

Giuseppe Verdi: Traviata, předehra

Lucio Dalla: Caruso

Gioacchino Rossini: Lazebník sevillský, předehra

Agostín Lara: Granada

Pietro Mascagni: Sedlák kavalír, intermezzo

Ewan MacColl: La Prima Volta

přestávka

Marc-Antoine Charpentier:

Te Deum, preludium

Fryderyk Chopin, A. Romdhane: Tristesse

Nino Rota: Casanova, suite z filmu

Nino Rota, A. Rapetti,

E. A. Snyder, L. Kusik:

Un Giorno Per Noi

Maurice Ravel:

Pavana za zemřelou infantku

Francesco Sartori,

Lucio Quarantotto: Con te partiro

Paul Potts

Příběh Paula Pottse, vítěze televizní soutěže Britain's Got Talent, který ohromil a rozplakal porotce i televizní diváky árií Nessun dorma, je příběhem outsidera, který nakonec dosáhl štěstí, úspěchu a popularity. Od malička si rodák z Bristolu přál zpívat, a tak v roce 2000 sebral úspory a vydal se na tříměsíční stáž do Itálie. Než ale stihl zúročit nově nabyté dovednosti, zahrál si s ním osud nepřek-

Marcello Rota

Absolvoval Chigianskou akademii v Sieně u Franca Ferrary a postgraduální studium u Igora Markevitche. Řídil všechny velké italské orchestry v prestižních koncertních sálech Evropy, mezi jinými v Concertgebouw (Amsterdam), La Scala (Miláno), Musikhalle (Hamburk), Filharmoniehalle (Mnichov, Berlín, Mannheim), Royal Albert Hall (Londýn), Festival Opera Hall (Wexford), Palais

Paul Potts

nou hru. Krátce po sobě prodělal zánět slepého střeva, objevil se mu nádor nadledviny a při pádu s kola si zlomil klíční kost. V depresi a v očekávání brzkého bankrotu objevil Paul ve svém počítači inzerát nové soutěže. Hod mincí rozhodl, že poslal přihlášku... A konec téhle pohádky znají miliony diváků a uživatelů internetu, kteří sledovali Paulův triumf na Britain's Got Talent.

Suverénním vítězstvím se pro Paula roztočil kolotoč rozhovorů, televizních pořadů, natáčení a koncertování. I když je to pro něj šťastné období, Paul si je vědom, jak je umělecký život vrtkavý: „Můj čas jako umělce je dar. Ten čas nevlastníte, o něm rozhodují fanoušci a publikum, které vás podporuje. Nevím, kde tahle úžasná cesta skončí, ale užívám si každou chvíli.“

Po úspěšném CD One Chance letos vyšlo druhé album Paula Pottse nazvané Passione. Pracoval na něm s nejlepšími producenty – a také s Českým národním symfonickým orchestrem. „Druhé album je vždycky výzva. Když se první povede, očekává se stejný úspěch podruhé. Je to velký tlak, a pracoval jsem proto velmi tvrdě,“ zdůrazňuje tenorista, který dnes úryvky z alba Passione zazpívá naživo spolu s árií, která rozhodla o jeho osudu: Nessun dorma.

des Beaux Arts (Brusel). Zahraniční symfonické a operní orchestry dirigoval Marcello Rota v Chile, Argentíně, Brazílii, USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Švýcarsku, Francii, Holandsku, Švédsku, Německu, Srbsku a Rusku.

Spolupracuje s četnými světoznámými sólisty, jako jsou např. Mstislav Rostropovič, Jean-Pierre Rampal, Dmitrij Sitkovetskij, Hermann Baumann, Andrea Bocelli, Renato Bruson, Cecilia Gasdia, Katia Ricciarelli, Nicola Martinucci nebo David Geringas. Operní repertoár Marcello Rota obsahuje více než třicet děl, přičemž důraz klade na Rossiniho, Belliniho, Donizettiho, Verdiho a Pucciniho.

V posledních letech absolvoval s ČNSO na 44 koncertů po hlavních městech a kulturních centrech nejen Evropy, ale i Spojených arabských emirátů, Austrálie a Nového Zélandu, kde společně doprovázeli tenora Andreu Bocelliho. Marcello Rota je každoročně hostem MHF Prague Proms.

V šestnácté abonentní sezoně nabídli Český národní symfonický orchestr a jeho hlavní hostující dirigent Marcello Rota společně publiku dílo italského skladatele filmové hudby Nina Roty, v sezoně sedmnácté to bude Straussova Alpská symfonie.

Karibská noc

NEDĚLE 26. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Liam Teague – steelpan
Český národní symfonický orchestr
Bigband sv. Blažeje / Kryštof Marek – dirigent

Vltava
ČESKÝ ROZHLAS 3

PROGRAM

Heitor Villa-Lobos:

Bachiana brasileira č. 1 pro violoncellový orchestr

I. Introdução (Embolada)

II. Prelúdio (Modinha)

III. Fuga (Conversa)

Antonio Vivaldi:

Čtvero ročních dob, op. 8 – Koncert č. 4, f moll „L'inverno“
(Zima)

I. Allegro non molto

II. Largo

III. Allegro

přestávka

J. Hasenöhrl: Barbieca

J. Ellis: The Chicken

Ch. Corea: Spain

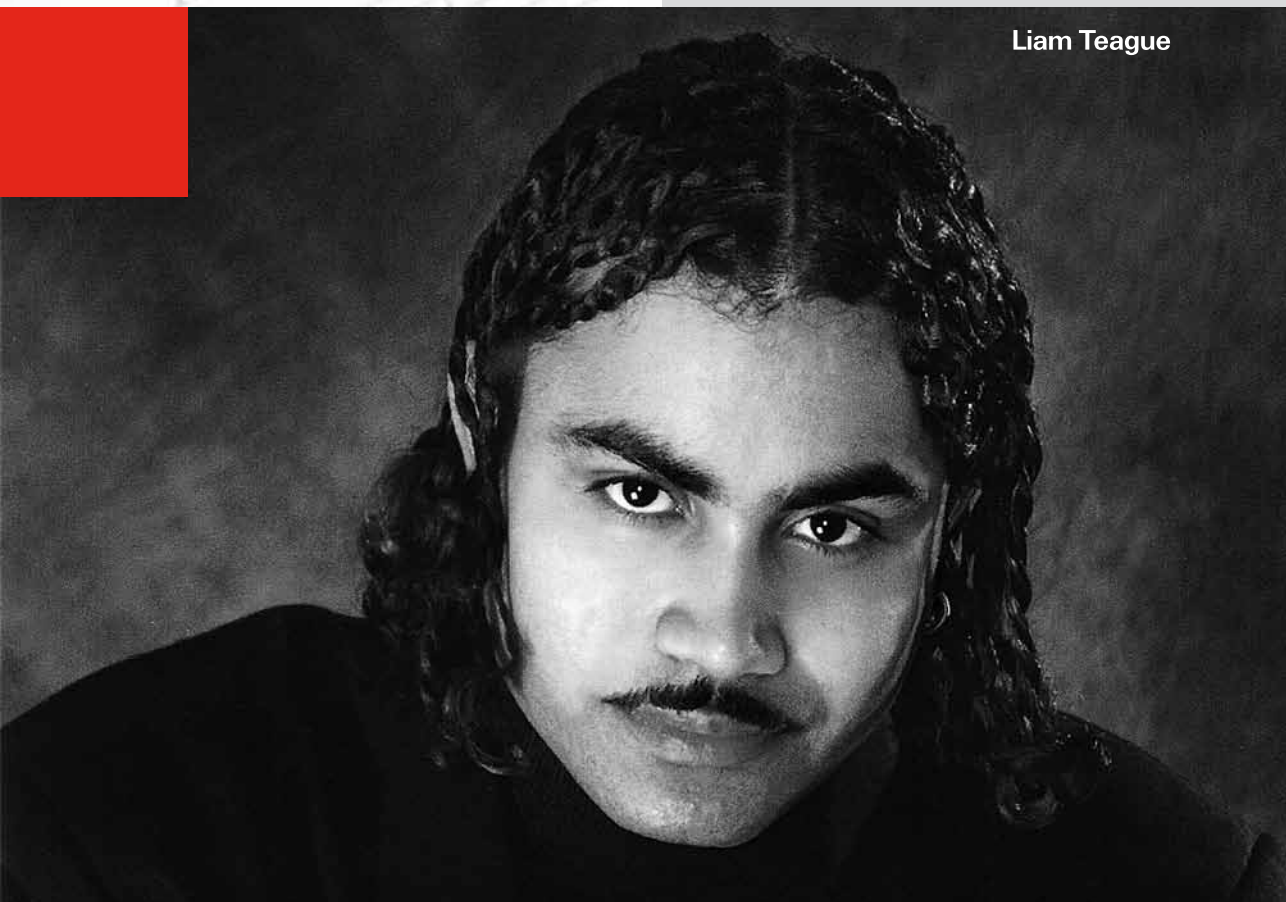
K. Marek: Rondo for My Children

Inspirační zdroje brazilského skladatele **Heitora Villa-Lobose** (1887–1959) byly různorodé. V mládí hrál v kavárenských kapelách, cestoval po Brazílii a zkoumal lidovou hudbu, studoval v Paříži. Mezi jeho nejlepší díla patří ta, v nichž se pro podněty obrátil k hudbě J. S. Bacha. Příkladem je cyklus *Bachianas brasileiras* (1930–45), jehož devět částí má proměnlivé obsazení. První ze suit, *Bachiana brasileira* č. 1, je psána pro osm violoncell a představuje fúzi bachovského

ocelového barelu na pohonné hmoty. Bubnování bylo mezi africkými otroky formou komunikace a hra na steelpan vychází právě z afrických rytmů. Mládež zejména v Trinidadu doprovázela svým bubnováním pouliční oslavy a karnevaly. S rozvojem průmyslu používali stále častěji také různé plechové předměty. Postupně se přišlo na to, že když se do nástroje vytlačí prohlubně, ty potom vydávají různě vysoké tóny. Tak se z bicího nástroje stal melodický, laděný

Liam Teague

stylu a brazilské hudby, proto také má každá z vět dva názvy – barokní a portugalský. Z přebohaté koncertantní tvorby italského skladatele **Antonia Vivaldiho** (1678-1741) patří čtyři houslové koncerty *Le Quattro stagioni* (Čtvero ročních dob) op. 8 k nejznámějším. Neobvyklé je u autora uvedení programu: k sólovému partu byl vytištěn ilustrativní sonet. „Zima“ užívá zvukomalby a smyků naznačujících drkotání zubů, ve druhé větě si odpočineme u krbu a ve třetí zažijeme radost z jízdy po ledu.

Liam Teague

bývá považován za „Paganiniho nástroj je steelpan“. Tento nástroj – jediný, jenž se dá naladit klavírem – pochází z oblasti Karibských ostrovů a bývá vyroben z více než dvousetlitrového

chromaticky nebo diatonicky. Liam Teague dnes vyučuje hře na steelpan na Northern Illinois University. Jako hráč získal nespočetná ocenění.

Kromě hry na steelpan ovládá stejně dobře také housle a flétnu. Vystupuje na sólových koncertech s orchestry po celém světě a natočil také již sedm alb: *Hands like Lightning* (1993), *Emotions of Steel* (1996), *Impressions* (1998), *T'nT* (2000), *For Lack of Better Words* (2002) s Robertem Chappellem, *A Christmas Gift* (2002) a *Panoramic* (2005).

Liam Teague kromě toho, že sám skládá, podporuje rovněž soudobé skladatele, aby psali pro steelpan. Vznikla tak už řada původních kompozic, mj. od Michaela Colgrasse, Jana Bacha, Libby Larsenové a dalších.

Jazz Night

PONDĚLÍ 27. 7.

JAZZ CLUB REDUTA

21.30

Vejevoda Trio

Josef Vejevoda – bicí

Kryštof Marek – klavír

Ondřej Štajnochr – kontrabas

PROGRAM

Ondřej Štajnochr: Flavour Of Time

Josef Vejevoda: Maturing

O. Štajnochr: I Am Familiar With You

J. Vejevoda: Understanding

J. Vejevoda: Late Years

Kryštof Marek: New Blues

K. Marek: The Affinity

K. Marek: Ahimsa

O. Štajnochr: It's Still Possible To Wait

K. Marek: Rondo For My Children

O. Štajnochr: Unstable meaning

J. Vejevoda: Childhood - Super Jet

Vejvoda Trio

bylo založeno v roce 1998 Josefem Vejvodou (synem autora světoznámé polky Škoda lásky), který byl například členem legendárního SHQ Karla Velebného a Jazz Celluly Laca Deciho. Kryštof Marek a Ondřej Štajnochr patří k hudebníkům nastupující střední generace. Oba jsou členy několika jazzových

formací, uplatňují se i v oblasti vážné hudby a jako studioví hráči. Trio vystupuje převážně s vlastním repertoárem pocházejícím od všech členů s konceptem ovlivněným řadou prvků z oblasti jazzu i klasické hudby.

V poslední době se J. Vejvoda Trio věnuje i projektům s komorním nebo symfonickým orchestrem.

Josef Vejvoda

Komorní koncert

ÚTERÝ 28. 7.

ANEŽSKÝ KLÁŠTER, NA FRANTIŠKU 811, PRAHA 1

19.00

Jitka Čechová – klavír

PROGRAM

Wolfgang Amadeus Mozart:

Sonáta a moll, KV 310

I. Allegro maestoso

II. Andante cantabile con espressione

III. Presto

Sergej Prokofjev:

Sonáta č. 2 d moll, op. 14

I. Allegro ma non troppo

II. Scherzo. Allegro marcato

III. Andante

IV. Vivace

přestávka

Bedřich Smetana:

Luisina polka

Jiřinková polka

Bagately a impromptus

Nevinnost, Sklíčenost, Idyla, Touha,

Radost, Pohádka, Láska, Nesvár

Sny (výběr z cyklu):

Útěcha, V Čechách, Selská slavnost

Mozartova slavná Klavírní sonáta č. 8 a moll, KV 310 vznikla v Paříži v roce 1778 a odpovídá stylu, jaký v této metropoli v tomto žánru převládal. Zajímavé je, že jde o první a jednu z pouhých dvou sonát pro tento nástroj v mollové tónině. Rovněž expresivní střední část Andante cantabile přináší u Mozarta dosud nevídaný výraz.

Svou Klavírní sonátu č. 2 d moll napsal Segej Prokofjev (1891–1953) jako jedenadvacetiletý, to už byl ale jeho talent

jsou připsány skladatelovým dřívějším aristokratickým žákyním. Ty uspořádaly benefiční koncert, aby hluchnoucí Smetana mohl navštívit ušního specialistu.

Jitka Čechová

Pianistka Jitka Čechová studovala na konzervatoři v Praze u prof. Jana Novotného, na AMU u prof. Petera Toperczera, postgraduálně se vzdělávala například u Eugena Indjiče v Paříži a Vitalije Berzo-

coby klavíristy a skladatele dobře znám. Dílo je přepracováním rané sonatiny. V tomto čtyřvětém cyklu se Prokofjev osvobozuje od svých vzorů Rachmaninova a Skrjabinova a přichází s vlastním individuálním klavírním stylem, jemuž vévodí motorický prvek.

Klavírní tvorba zaujímá v díle Bedřicha Smetany (1824–1884) významnou roli, ostatně sám byl velmi nadaným a zběhlým pianistou. V raném období dominují taneční žánry, hlavně polky. Luisina a Jiřinková spadají do dob jeho studií v Plzni. Také jeho první klavírní cyklus Bagately a impromptus pochází ještě z dob studií u Josefa Proksche. Později se Smetana koncentroval na „reprezentativnější“ žánry opery a symfonické básně, aby se ke klavíru vrátil nostalgickým cyklem Sny (1875), jehož části

na ve Freiburgu. Je laureátkou řady mezinárodních soutěží, koncertuje v mnoha evropských zemích i v zámoří. Spolupracuje s významnými domácími i zahraničními orchestry a vystupuje se sólovými i komorními programy. Je pravidelně zvána na velké hudební scény a festivaly (Pražské jaro, Graz, Paříž, Alte Oper Frankfurt, Baden-Baden, Bodensee Festival, Český Krumlov, Moravský podzim, Edinburk, Bamberg, Janáčkův máj, Ticino Musica). Intenzivně se věnuje také komorní hudbě jako pianistka Smetanova tria. Těžiště repertoáru Jitky Čechové je v dílech českých autorů, vedle Dvořáka, Janáčka a Martinů hraje především Bedřicha Smetanu. Natočila mnoho CD, pro Supraphon realizuje kompletní nahrávku klavírních děl Bedřicha Smetany.

James Bond Night

STŘEDA 29. 7.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Carl Davis – dirigent
Mary Carewe – zpěv

PROGRAM

Hudba k filmům o Jamesi Bondovi

Monty Norman: Dr. No (1962)

John Barry: Srdečné pozdravy z Ruska (1963)

John Barry: Goldfinger (1964), Thunderball (1965)

Burt Bacharach: Casino Royale (1967)

John Barry: Žiješ jenom dvakrát (1967)

V tajné službě Jejího Veličenstva (1969)

Diamanty jsou věčné (1971)

Paul & Linda McCartney: Žít a nechat zemřít (1973)

Marvin Hamlisch: Agent, který mne miloval (1977)

přestávka

Bill Conti: Jen pro tvé oči (1981)

John Barry: Moonraker (1979)

Muž se zlatou zbraní (1974)

Dech života (1987)

Michael Kamen: Povolení zabít (1989)

Eric Serra: Zlaté oko (1995)

David Arnold: Jeden svět nestačí (1999)

Casino Royale (2006)

O nezaměnitelný charakter hudby k „bondovkám“ se zasloužil především **John Barry**, autor „tématu 007“ charakterizovaného žesti a perkusemi. Téma se poprvé objevilo ve filmu Srdečné pozdravy z Ruska v roce 1963 a od té doby je zařazováno do akčních scén v pokračování Bondových dobrodružství. John Barry zkomponoval jedenáct soundtracků – dnes uslyšíme ukázkou z filmů Diamanty jsou věčné (1971), Goldfinger (1964), Muž se zlatou

Carl Davis

Jako renesanční osobnost je právem označován Carl Davis – dirigent, jehož si žádají přední orchestry světa, ale také skladatel nesmírně činný prakticky ve všech hudebních žánrech od orchestrální přes sólovou hudbu, balet, operu, divadlo a film, televizi a rozhlas. Nejznámější je zřejmě jeho hudba k filmům Duha, Francouzova milenka nebo Pýcha a předsudek. Davis také například rekon-

Carl Davis

zbrání (1974), Moonraker (1979) a Dech života (1987). **Montymu Normanovi** vděčí příznivci elegantního agenta za oficiální „téma Jamese Bonda“, jež poprvé zaznělo v Dr. No (1962) a stalo se klasikou filmové hudby. Některé písně z filmů bondovské série dosáhly nesmírné popularity: stalo se tak v případě Žít a nechat zemřít a stejnojmenné písně **Paula a Lindy McCartneyových** (1973). Ta se vyšplhala na druhé místo v americkém žebříčku singlů a stala se první „bondovskou“ písní nominovanou na Oscara. Také píseň z filmu Přísně tajné! (For Your Eyes Only), pod níž je podepsán **Bill Conti**, se v roce 1981 v podání Sheeny Eastonové o zlatou sošku ucházela. Podobným parádním číslem je Golden Eye **Erika Serry**, v originále zpívané Tinou Turner. Nejplodnějším skladatelem novodobých bondovských partitur je **David Arnold**, autor hudby k snímkům Zítřek nikdy neumírá, Jeden svět nestačí, Dnes neumírej, Quantum of Solace a také Casino Royale z roku 2006 – my rovněž uslyšíme ukázkou ze stejnojmenného filmu z roku 1967, který se neřadí do oficiální bondovské série a k němuž složil hudbu **Burt Bacharach**. Lyrická píseň Nobody Does it Better **Marvina Hamlishce** doprovází úvodní titulky filmu Agent, který mě miloval (1977), výrazně dramatictější je Licence To Kill (1989) **Michaela Kamena**, kde je časový odstup znát i v instrumentaci a výsledném zvuku.

struoval hudební doprovod Charlieho Chaplina k filmům Světla velkoměsta a Zlatá horečka a pro dalších dvanáct Chaplinových snímků napsal partituru vlastní. Paralelní dirigentská kariéra zavedla Carla Davise například k Royal Liverpool Orchestra, s nímž nastudoval „Liverpoolské oratorium“ – kompozici Paula McCartneyho (kterou Davis rovněž instrumentoval).

Mary Carewe

Všestranný talent britské zpěvačky Mary Carewe sahá od muzikálu a kabaretu po avantgardní repertoár dneška. Se stejnou muzikalitou a stylem zpívá písně z „bondovek“, songy broadwayských divadel nebo soudobou hudbu. Spolupracuje s dirigenty, jako jsou Carl Davis, Kurt Masur, Sir Simon Rattle nebo John Rutter a pravidelně bývá hostem u předních symfonických těles. Na kontě má řadu nahrávek kabaretní, filmové a muzikálové klasiky, ale podílela se i na desce skladeb soudobého autora Thomase Adèse.

Komorní koncert

Chlebíčky

ČTVRTEK 30. 7.

MERCEDES BENZ FORUM, DAIMLEROVA 2, PRAHA 4

19.00

Bratři Ebenové

PROGRAM

Hudba a text Marek Eben:

Za malou chvíli,
XL, Karlovy Vary,
Chůze, Milovníci, Folkloreček,
To nic, Mám dny,
Sloni, Chlebíčky

přestávka

Já na tom dělám,
Nikdo to nebere,
Pomník,
Sůl v očích,
Někdo klepe,
Tramská,
Houston,
Houpám se,
Zprava dobrý,
Vidíš, vidíš,
Hula-Hula,
Je to takové...
Valčík, Plovárna, Kosmonauti

Bratři Ebenové

Nejzvláštnější skupina v historii české populární hudby, bratři Kryštof (matematik), Marek (herec a moderátor), a David (muzikolog) Ebenové představí průřez svou diskografií a hlavně nejnovější deskou Chlebičky. Ta je oproti minulým albům o něco nostalgičtější, aniž by ovšem postrádala ironii, na jakou jsme u Ebenů zvyklí. Aktuálnost jde ruku v ruce s nadčasovostí. Nechce se věřit,

polokecky nebo hrozně červené trenýrky na tělocvik... Máme společné pocity, které se nikdy nevrátí. Hojnost produktů je už taková, že najít něco, co by měli všichni, je skoro nemožné."

Publicista Petr Korál o Chlebičkách napsal: „Specifický český fenomén chlebičků je už samo o sobě takřka geniální téma, ale Eben píseň pojal zároveň i jako nenásilné ‚vyrovnávání se s minulým režimem‘. Onen příslovečný druhý plán

že například píseň Pomník vznikla už před pětadvaceti lety. A co o své desce soudí sami tvůrci?

„Chlebičky jsou český vynález,“ říká Marek Eben. „Všichni je znají. Některé typy chlebičků jsou konstantní, neměnné. Všichni mají podobné zkušenosti, jak obtížné je takové chlebičky jíst. Když uvážíme, že je to pokrm, který se připravuje pro společenskou událost, pak nic horšího si nemůžete vymyslet. Kdo dokáže kultivovaně sníst chlebiček s vajíčkem, předvádí vrchol společenské ekvilibristiky.“ Chlebičky představují společný zážitek. „Pocházejí z doby, kdy jsme měli tolik věcí stejných,“ pokračuje Marek Eben. „Všichni jsme nosili

a někdy i hluboko ukryté další významy však má většina písniček a pod slupkou laskavého, občas ale i drsnějšího či lehce absurdního humoru lze najít zcela jinak laděné ‚tóny a barvy‘. Tedy chcete-li hledat...“

Noc v katedrále

PÁTEK 31. 7.
CHRÁM SV. BARBORY V KUTNÉ HOŘE
19.00

Jaroslav Tůma – varhany

PROGRAM

Johann Sebastian Bach:

Passacaglia c moll, BWV 582

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

Sonáta op. 65 č. 5, D dur

I. Andante

II. Andante con moto

III. Allegro maestoso

Enrico Bossi:

Thème et Variations cis moll, op. 115

Louis Vierne:

Carillon de Westminster, op. 54 č. 6

Wilhelm Middelschulte:

Úprava Bachovy

Ciaccony pro sólové housle

věnovaná Ferruccio Busonimu

Jaroslav Tůma

Varhaník, cembalista, hráč na klavichord a kladívkový klavír se narodil v roce 1956 v Praze. Vystudoval konzervatoř u prof. Jaroslava Vodrážky a Hudební fakultu AMU u Milana Šlechty a Zuzany Růžičkové. Je nositelem prvních cen v soutěžích ve varhanní improvizaci v Norimberku v roce 1980 a v holandském Haarlemu v r. 1986. Dále je laureátem řady interpretačních varhanních

mu Supraphon natočil např. sérii „Historické varhany Čech“. Mezi kompaktní disky oceňované odbornou kritikou patří Tůmovy projekty bachovské, mezi nimi varhanní nahrávky Umění fugy a Varhanní mše či klavichordová nahrávka Dobře temperovaného klavíru. Pro firmu Harmonia mundi natočil Haydnovu klavírní verzi Sedmi posledních slov Vykupitelových na kříži. V posledních letech zakotvil u vydavatelství Arta, mezi nejnovější vydané tituly patří var-

soutěží, např. A. Brucknera v Linci v r. 1978, Pražského jara v r. 1979, J. S. Bacha v Lipsku v r. 1980 a mnoha dalších. Bohatá koncertní činnost ho přivedla do většiny evropských zemí včetně Islandu, do USA, Japonska, Mongolska, Singapuru či Jihoafrické republiky.

V Praze uvedl J. Tůma v letech 1990 až 1993 v jedenadvaceti koncertních programech kompletní varhanní dílo J. S. Bacha. Kromě moderních i historických varhan se zabývá také dalšími klávesovými nástroji, ať již originálními či jejich kopiemi, koncertuje na kladívkovém klavíru, cembale, varhanním pozitivu nebo klavichordu. Jeho repertoár zahrnuje skladby od mistrů renesance a baroka přes vrcholné romantiky až po skladatele soudobé, zejména české. S předními orchestry provedl mnohokrát varhanní koncerty G. F. Händela, F. X. Brixiho. K. B. Kopřivy, J. G. Rheinbergera, F. Poulenca, P. Hindemitha, dále také cembalové koncerty J. S. Bacha či F. Poulenka. Spolupracuje též s řadou předních sólistů a komorních souborů. Tůmova diskografie čítá přes padesát CD titulů, z větší části sólových. Pro fir-

hanní chorály Bachovy Orgelbüchlein, komplet Rejchových fug pro klavír, dvojí verze Bachových Goldbergových variací na cembale a na dvou klavichordech aj. Všechna tato vrcholná díla provádí i koncertně. Kromě toho nahrál další četné snímky pro rozhlasové a televizní společnosti doma i v zahraničí. Byl autorem jedenáctidílného seriálu České televize o historických varhanách. Pravidelně připravuje pořady o varhanní i jiné klasické hudbě pro Český rozhlas. Je také autorem hudby k dokumentárnímu filmu Pavla Kouteckého Proměny Pražského hradu. Kompoziční činnost zaměřuje především na varhany, cembalo a klavichord, na CD nosičích firmy Arta vyšly i jeho varhanní improvizace. Od roku 1990 působí Jaroslav Tůma pedagogicky na Hudební fakultě AMU v Praze a je často zván do porot mezinárodních varhanních či cembalových soutěží, např. v Norimberku, Lübecku, Haarlemu, Schläglu, Gdaňsku, Poznani, Praze, Opavě, atd. Své zkušenosti předává i na interpretačních nebo improvizčních mistrovských kurzech v mnoha zemích včetně Japonska či Jihoafrické republiky.

Jazz Night

SOBOTA 1. 8.

JAZZ CLUB REDUTA

21.30

Jazz Efterrätt

Lukáš Chejn – kytara

Martin Plachý – altsaxofon

Tomáš Uhlík – basová kytara

Petr Beneš – klávesy / klavír

Ondřej Pomajsl – bicí

PROGRAM

Martin Plachý: One For Weeva

Petr Beneš: Ivory Feel

Lukáš Chejn, P. Beneš: Útočící barel

M. Plachý: Wild and Heavy

Tomáš Uhlík: Ciego del Avila

P. Beneš: 88

přestávka

Jazzové úpravy filmových melodií:

(arr. Jazz Efterrätt)

Chobotnice z druhého patra

Profesionálové

Růžový panter

Nemocnice na kraji města

Jazz Efterrätt

je sdružení mladých profesionálních hudebníků, kteří společně hrají a vystupují od roku 1998. Skupina Jazz Efterrätt ve své tvorbě nadžánrově spojuje mnoho hudebních stylů a je pro ni typický ostrý kontrast funkově pulsující rytmiky, melodických linek a jazzových sól.

Žánrově je skupina vnímána na pomezí jazzu, funky a soulu, sami hudebníci

si však rádi zahrají i latinsko-americkou hudbu, swing či dixieland.

Svou první desku vydal Jazz Efterrätt v roce 2001 pod názvem „Nakousnuto“. Toto debutové album v sobě skrývá nej-různější hudební myšlenky i rozmanitý materiál, které vzájemně pojí osobitá zvuková představa. Na desce se jako hosté podíleli Jan Hasenöhr (trubka), Miroslav Šisler (perkuse), Ridina Ahmed (zpěv) a Rylo Williams (rap).

Na jaře 2006 vyšla druhá deska Jazz Efterrätt s názvem „Festival is the BEST!“, která, až na skladbu Herbieho Hancocka „Maiden Voyage“, obsahuje výhradně původní kompozice. V rámci úzké spolupráce s Českým národním symfonickým orchestrem doprovázel Jazz Efterrätt hudební hvězdy Moysesse Parkera, Andreu Bocelliho, Chrise Brubecka, Barryho Masona a mnohé z domácích popových i jazzových kapel a zpěváků.

Vesmírná noc

Závěrečný koncert

NEDĚLE 2. 8.

SMETANOVA SÍŇ OBECNÍHO DOMU

19.00

Český národní symfonický orchestr
Libor Pešek – dirigent
José Francisco Salgado – animace

PROGRAM

Gustav Holst:

Planety, symfonická suita

I. Mars – posel války

II. Venuše – posel míru

III. Merkur – okřídlený posel

IV. Jupiter – posel dobrých zpráv

V. Saturn – posel starých věků

VI. Uran – čaroděj

VII. Neptun – mystik

Gustav Holst (1874–1934) pocházel z lotyšské muzikantské rodiny, která do Anglie emigrovala na počátku 19. století. V devatenácti letech začal svou kariéru jako varhaník ve vesnickém kostele. Později studoval na Královské hudební akademii, poté nastoupil jako trombonista do divadelního orchestru. Za první světové války sloužil v Soluni a Cařihradu.

Ve svém hudebním odkazu nám zanechal celou řadu děl operních (*The Idea*,

nezvyklé nároky na techniku interpretů a přitažlivé téma: vesmírné úvahy lákaly lidstvo vždycky jako něco, co přesahuje jeho každodenní zkušenost. Zdá se, že tyto kvality oslovují posluchače i dnes. Holstovy *Planety* mohou stát jako předstupeň Milhaudova *Stvoření světa* nebo Vola na střeše či Gershwinovy *Rhapsody in Blue* nebo jeho *Klavírního koncertu F dur*. O samotném jazzu tu není ještě slyšet, ale byl to materiál, který mohl mladé jazzmany dvacátých let inspiro-

GUSTAV HOLST

THE PLANETS

CZECH NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Savitri op. 25, *The Perfect Fool* op. 39, *The Wandering Scholar* op. 50), symfonických (*Indra* op. 13, *Beni Mora* op. 29/1, *Egdon Heath* op. 47), baletních (*The Morning of the Year* op. 45/2), sborových a komorních (*Fantasiestücke* op. 2, *Quintet* op. 14, *Terzetto*).

Suitu pro velký orchestr „*Planety*“ op. 32 složil v letech 1914–1916. Prvního provedení se dočkala až roku 1918, ale zato se stala jednou z neúspěšnějších anglických skladeb své doby. Její sláva se rozšířila i přes oceán. Bylo to na počátku dvacátých let, tedy krátce předtím, než se generace Dariusse Milhauda začala zajímat o jazzové rytmy.

A bylo tu všechno: jasně deklamovaná a utvrzovaná témata, rozvinutá do harmonických sfér, které byly uvolněnější než u impresionistů. Byl tu i plný orchestrální zvuk, nebývalé bohatství barev,

vat jako příklad harmonického uvolnění, zvukových barev i pregnantnosti vyjádření.

José Francisco Salgado

Vědec-astronom se s velkým uměleckým citem a imaginací inspiroval Holstovým hudebním dílem a vytvořil pro *Planety* vizuální doprovod. Jeho film v souznění s partiturou nabízí historické ilustrace i fascinující animace sluneční soustavy pořízené špičkovými přístroji NASA i vytvořené Salgadem samým.

Podle autora nejde o dokument, ale o svébytné umělecké dílo, které má podnítit diváky k tomu, aby se více zajímali o vesmír. (Připomeňme na okraj, že letošní rok byl vyhlášen Mezinárodním rokem astronomie.) Sedm Salgadových videosnímků v kvalitě HD mělo úspěšnou premiéru v Chicagu v roce 2006.